

(Kort bemærkning).

Brian Mikkelsen (KF):

Jeg må sige, at jeg giver skatteministeren ret i det, han sagde til sidst. Han har nemlig ikke forstået særlig meget af det her. Sagen er jo den, at man i politik prioriterer, og vil man have gennemført en politik, så kan man jo ikke bare acceptere, at der kommer ekstra økonomiske byrder på folk. Man kan jo sagtens prioritere.

Vi har jo i vores finanslovoplæg foreslået milliardbesparelser, bl.a. på ulandsbistanden og mange andre områder. Vi leverer altså besparelserne, selvfølgelig gør vi det. Vi foreslog konkret – det skal da ikke være nogen hemmelighed, og vi syntes, det var en god idé, at der kom et transportfradrag som et tilskud til de studerende – at man kunne tage noget af stignings-takten for SU-modtagerne for de kommende år. SU-modtagerne har det – synes vi – rimelig godt økonomisk. I stedet for at det bliver ved med at stige, kunne man skære lidt ned i stigningstakten, og på den måde kunne man sagtens finde penge.

Vi har altså leveret en besparelse i stedet for at komme med en ekstra udgift, og det er netop den essentielle forskel på at være borgerlig og socialdemokrat. Vi er ikke de gode gavers parti, vi vil godt levere besparelserne og sørge for en ordentlig balance i stedet for bare at kradsse flest mulige penge ind. Der er en stor forskel.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmiljø.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 30/1 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Når vi her i Folketingssalen ved tidligere lejligheder har diskuteret den fremtidige arbejdsmiljøindsats – jeg tænker først og fremmest på arbejdsministerens handlingsplan »Rent Arbejdsmiljø År 2005« – har jeg under disse debatter givet udtryk for, at det er godt at have planer. Det er godt at sætte sig mål, at satse på resultater. Det er plan 2005 et godt eksempel på. Der er mange gode målsætninger i 2005.

Jeg har – når vi har debatteret plan 2005 – peget på, at en væsentlig forudsætning for at nå de gode målsætninger og resultaterne, der er i plan 2005, er, at værktøjerne er i orden, at aktørerne på arbejdsmarkedet, de, der skal bringe os til et bedre arbejdsmiljø, først og fremmest arbejdsmarkedets parter, har så optimale muligheder som muligt at arbejde under.

Det forslag, vi behandler her, handler bl.a. om et af de værktøjer: organiseringen af sikkerhedsarbejdet, muligheden for at fravige de generelle bestemmelser i arbejdsmiljølovens § 6 og § 7. Som reglerne er nu, skal der søges dispensation, hvis man ønsker at fravige de gældende regler. Med lovforslagets vedtagelse bliver det muligt for organisationerne inden for visse rammer, som afstikkes af arbejdsministeren, at aftale, hvordan sikkerhedsarbejdet ude på de enkelte arbejdspladser kan organiseres.

Arbejdspladsen skal være centrum, når sikkerhedsarbejdet skal organiseres, og når den daglige indsats skal udføres. Det er parterne derude, der skal bestemme, hvordan man skal organisere arbejdet. Derfor er det helt på sin plads, at der kan indgås organisationsaftaler om dette her, og at en organisationsaftale skal følges op af en lokal aftale om organisering af arbejdet.

De muligheder, der nu gives for at organisere arbejdet, så det passer til den enkelte virksomhed, betyder mere fleksibilitet. Resultatet skulle gerne betyde en bedre og mere målrettet indsats i kampen mod det dårlige arbejdsmiljø, mere